

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/382/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114205986
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114205986.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: ALPE EUROSERVICE, s. r. o., IČO: 34 121 722, Jána Hajdóczyho 2, Trnava, zastúpeného splnomocnencom: Prosman a Pavlovič, advokátska kancelária, s. r. o, IČO: 36 865 281, Hlavná 31, Trnava, proti žalovanej: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva financií Slovenskej republiky, IČO: 00 151 742, Štefanovičova 5, Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24. marca 2015, č.k. 10C/48/2014-138, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu žalobcu a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 2.466,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.466,31 eur od 15.02.2014 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v colnom konaní. Žalobca uviedol, že podniká v oblasti poskytovania služieb colnej deklarácie a prevádzkovania colného skladu a ručením zabezpečuje dovozné platby pre štát. Osvedčenie o schválení byť ručiteľom je vydávané schválenému ručiteľovi na základe zabezpečenia dovozných platieb nejakým spôsobom, a to buď bankovou zárukou, založením nehnuteľnosti alebo poisťnou zmluvou s poisťovňami, ktoré poskytujú tento druh poisťného. V období február až marec 2013 mal žalobca vydané dve osvedčenia o schválení byť ručiteľom č. 06SK580000Y000107 na výšku 500.000 eur a osvedčenie č. 07SK580000Y000031. V tom čase mal vykomunikované s Colným úradom Trnava, že podá žiadosť o zrušenie zabezpečenia č. 07SK580000Y000031, kde colný úrad vypovie svoje záložné právo na katastri v Poprade na tej nehnuteľnosti, ktorej bolo toto zabezpečenie kryté, podá žiadosť o vystavenie nového zabezpečenia, ktoré bude zabezpečené nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa v k. ú. Q. na LV č. XXXXX. Dňa 12.03.2013 podal žalobca návrh na záložné právo v prospech colného úradu, ktorá žiadosť bola prijatá dňa 13.03.2013 Colným úradom Trnava a na základe tohto návrhu na záložné právo bola uzavretá zmluva medzi Colným úradom Trnava. Návrh na povolenie zápisu záložného práva bol podaný 02.04.2013. V čase, keď sa riešil návrh na vklad a záložnú zmluvu, konateľka žalobcu pripomenovala to, že návrh na vklad a záložnú zmluvu colný úrad nemôže podpísať, že to musí podpísať Finančné riaditeľstvo SR. Keď prišlo k prerušeniu konania, požiadala konateľka colný úrad, aby zjednal nápravu a vyhovel námietkam katastra. Toho času už plynula lehota na úhradu poisťného a pôvodný návrh poisťovne nemohli podpísať, nakoľko vo veci katastra nebolo rozhodnuté a tým pádom nemohol žalobca znížiť poisťnú sumu na zmluve a s tým plniť znížené poisťné. Späťvzatie žiadosti po tom, čo kataster rozhodol o prerušení, podal žalobca na základe výzvy Colného úradu Trnava. Kým nebol opakovane podaný návrh na nový vklad so záložcom Finančná správa SR, ktoré kataster považoval za úplne nové konanie, bol žalobca

nútený platiť vyššie poisťné. Počas celej tejto doby konateľka žalobcu upozorňovala Colný úrad Trnava, že pochybil a spôsobil škodu, že žalobca nemôže očakávať prospech v podobe zníženej poisťnej sumy, ktorá mala byť znížená na 200.000 eur. Žalovaná v konaní uviedla, že nárok žalobcu nie je opodstatnený, keďže zo strany Colného úradu Trnava nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nebola splnená žiadna z troch podmienok pre uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Zo strany Colného úradu Trnava došlo k určitému nedorozumeniu, keď v záložnej zmluve bol ako záložný veriteľ označený Colný úrad Trnava. Keď bola vyhotovená nová záložná zmluva a podaná na Správu katastra Trnava, bola táto nová záložná zmluva zapísaná pod novým číslom konania, čo predĺžilo samotné konanie o vklad záložného práva do katastra nehnuteľností. Nebolo úmyslom colného úradu respektíve štátu poškodiť žalobcu. Žalobca uhradil čiastku 266 eur titulom zrýchleného zápisu do katastra nehnuteľností, nejednalo sa o požiadavku colného úradu a túto čiastku uhradil vo vlastných prospech a na vlastný účel, pričom nebral do úvahy § 85 ods. 5 zákona č. 194/2004 Z.z., v ktorom má colný úrad lehotu na vydanie rozhodnutia v konaní 90 dní, aj keby bol zrýchlený vklad do katastra zapísaný behom 15 dní. Čo sa týka samotnej škody vo výške 2.200,31 eur, čo je rozdiel medzi ročným poisťným zo sumy 500.000 eur a ročným poisťným zo sumy 300.000 eur, žalovaná uviedla, že nemožno ju považovať za škodu. Žalobca podal dňa 13.03.2013 listinu označenú ako návrh na záložné právo v prospech Colného úradu Trnava, ktorým požiadal o zápis záložného práva k nehnuteľnosti. Zároveň v tej istý deň podal návrh na zmenu výšky zabezpečenia na základe poisťnej zmluvy č. 12 6 22, pričom nebral do úvahy dĺžku konania, respektíve lehotu na vydanie rozhodnutia na Colnom úrade Trnava. Žalobca už dňa 13.03.2013 nemohol vedieť, ako skončí konanie o vklad do katastra nehnuteľností, ani kedy bude zapísaná zmena výšky zabezpečenia podľa dodatku č. 16. Žalovaná uviedla, že nepripúšťa ani existenciu príčinnej súvislosti, keďže žalobca si uplatňuje škodu od 20.03.2013 a colný úrad sa do prípadného omeškania dostal až uplynutím 90 dňovej lehoty, t.j. dňa 16.06.2013 a nie dňa 20.03.2013. Pôvodne žalobca návrhom zo dňa 13.03.2013 podal návrh na zriadenie záložného práva v prospech colného úradu, s týmto istým dátumom podal žiadosť o zmenu výšky zabezpečenia zo sumy 500.000 eur na 200.000 eur odvolávajúc sa na dodatok č. 16 k poisťnej zmluve. Na základe týchto dvoch návrhov boli vydané dve rozhodnutia o schválení byť ručiteľom. Žalobca ešte pred rozhodnutím o povolení vkladu záložného práva mal tak úmysel znížiť si svoje poisťné náklady na sumu 300.000 eur, teda v čase, keď ešte nevedel, akým spôsobom bude rozhodnuté na Správe katastra. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2, § 4 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1 veta prvá, § 47 ods. 1, § 151a, § 151b ods. 1, § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca podal dňa 13.03.2013 Colnému úradu Trnava návrh na záložné právo zo dňa 13.03.2013, ktorým žiadal o možnosť záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX pre k. ú. Q., dňa 22.03.2013 podal žalobca Colnému úradu Trnava doplnenie návrhu zo dňa 22.03.2013, ktorým žiadal o zriadenie záložného práva v prospech Colného úradu Trnava i na ďalšie nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX pre k. ú. Q.. Dňa 02.04.2013 bola uzatvorená zmluva o zriadení záložného práva č. 1/2013 medzi Colným úradom Trnava a žalobcom, predmetom ktorej zmluvy bolo zriadenie záložného práva na zabezpečenie pohľadávky v zmysle § 55 ods. 2 písm. d) zákona č. 199/2004 Z.z. k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu zapísaných na LV č. XXXXX. Návrh na vklad záložného práva zo dňa 02.04.2013 v zmysle uvedenej záložnej zmluvy bol podaný na Správu katastra Trnava dňa 02.04.2013 zaregistrovaný pod č. V 1562/13. Správa katastra Trnava konanie o povolenie vkladu záložného práva prerušila z dôvodu zistenia, že chýba originál alebo úradne osvedčená kópia listiny preukazujúca právnu subjektivitu Colného úradu Trnava, ako aj skutočnosť, kto je oprávnený za colný úrad konať. Dňa 07.05.2013 bola uzatvorená nová zmluva o zriadení záložného práva č. 1/2013 medzi Finančným riaditeľstvom SR a žalobcom, predmetom ktorej zmluvy bolo zriadenie záložného práva na zabezpečenie pohľadávky k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu zapísaných na LV č. XXXXX v prospech Finančného riaditeľstva SR. Uvedená zmluva bola spolu s návrhom o povolenie zápisu záložného práva do katastra predložená Colným úradom Trnava dňa 10.05.2013 Správe katastra Trnava k pôvodnému číslu konania V 1562/13. Správa katastra rozhodla o zamietnutí návrhu na vklad záložného práva pod č. V 1562/13 z dôvodu, že zmluva o zriadení záložného práva č. 1/2013 zo dňa 07.05.2013 medzi Finančným riaditeľstvom SR a žalobcom nie je dodatkom k pôvodnej zmluve o zriadení záložného práva uzavretej dňa 02.04.2013 medzi Colným úradom Trnava a žalobcom a dňa 30.05.2013 bol Správe katastra doručený návrh o povolenie zápisu záložného práva spolu so zmluvou o zriadení záložného práva č. 1/2013 zo dňa 07.05.2013, ktorý návrh bol zaevidovaný pod č. V 2768/2013, o ktorom Správa katastra Trnava dňa 20.06.2013 rozhodla tak, že povolila vklad záložného práva. Dňa 08.07.2013 vydal Colný úrad Trnava rozhodnutie č. 9005832/1/323484/2013, ktorým na základe žiadosti zo dňa 13.03.2013 o prijatie záložného práva zmenil žalobcovi rozhodnutie

o schválení, kde ručiteľom zo dňa 13.03.2006 v znení jeho zmien tak, že schválený ručiteľ môže poskytovať ručenie do výšky 905.000 len na colnom území SR. Dňa 13.07.2013 vydal Colný úrad Trnava osvedčenie o schválení byť ručiteľom č. 13SK580000Y000053 s platnosťou od 10.07.2013 do 30.05.2015, ktorým schválil žalobca ako ručiteľa v zmysle čl. 195 Nariadenia rady č. 2913/1992 z 12.10.1992 v spojení s § 55 Colného zákona s tým, že schválený ručiteľ zabezpečil pohľadávku záložným právom na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. 1/2013 zo dňa 07.05.2013 na sumu 340.000 eur. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 14.03.2013 podal žalobca Colnému úradu Trnava žiadosť o zmenu výšky zabezpečenia, ktorú žiadal zo súčasnej výšky 500.000 eur na sumu 200.000 eur. Dňa 12.04.2013 mu doručil späťvzatie žiadosti o zmenu výšky zabezpečenia na 200.000 eur, dňa 02.07.2013 podal colnému úradu novú žiadosť o zmenu výšky zabezpečenia zo súčasnej sumy 500.000 eur na 300.000 eur v nadväznosti na dodatok č. 16 k poisťovnej zmluve č. 12 6 22, ktorý bol uzatvorený dňa 01.07.2013 s poisťovňou Union. Dňa 12.07.2013 vydal Colný úrad Trnava rozhodnutie č. 9005832/1/333948/2013, ktorým rozhodnutím na základe žiadosti zo dňa 01.07.2013 zmenil žalobcovi rozhodnutie o schválení byť ručiteľom v znení jeho zmien tak, že schválený ručiteľ môže na základe tohto rozhodnutia poskytovať ručenie do výšky 705.000 len na colnom území SR na základe ním vystavenej záručnej listiny. Dňa 13.07.2013 vydal Colný úrad Trnava osvedčenie o schválení byť ručiteľom č. 06SK580000Y000107 s platnosťou od 17.07.2013 na neurčito, ktorým schválil žalobcu ako ručiteľa s tým, že schválený ručiteľ zabezpečil pohľadávku poisťovnou zmluvou č. 12 6 22 v znení neskorších dodatkov poisťovne Union poisťovňa, a. s. na poisťovnú sumu 300.000 eur. Žalobca si teda v konaní uplatnil nárok na náhradu škody v sume 2.466,31 eur s príslušenstvom, ktorá mu mala byť spôsobená Colným úradom Trnava v colnom konaní, v ktorom rozhodoval o návrhu žalobcu na zriadenie záložného práva zo dňa 13.03.2013 v spojení s doplnením návrhu zo dňa 22.03.2013 k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve. Colný úrad Trnava podľa žalobcu postupoval nesprávne, keď vyhotovil zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 02.04.2013 č. 1/2013 k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu s uvedením ako záložného veriteľa Colný úrad Trnava, ktorý nemá právnu subjektivitu, z ktorého dôvodu návrh na vklad bol povolený až po úprave uvedenej zmluvy po prerušení konania dňa 20.06.2013, čím mu vznikla škoda v sume 266 eur, čo predstavuje správny poplatok za zrýchlené konanie o návrhu na vklad záložného práva. Ďalej mala žalobcovi vzniknúť škoda v sume 2.200,31 eur, čo predstavuje časť zaplateného poisťového za obdobie od 20.03.2013 do 17.07.2013 poisťovni Union poisťovňa, a. s. v zmysle poisťovnej zmluvy č. 12 6 22 zo dňa 24.06.1997. Žalobca mal úmysel znížiť poisťovnú sumu z 500.000 eur na sumu 300.000 eur, čo sa stalo dodatkom č. 16 zo dňa 01.07.2013 k poisťovnej zmluve. Pokiaľ by došlo skôr k vydaniu osvedčenia o schválení byť ručiteľom, nemusel by žalobca znášať náklady na platenie poisteného z poisťovnej sumy 500.000 eur, ale z nižšej poisťovnej sumy 300.000 eur za obdobie od 20.03. do 17.07.2013. Rozdiel zaplateného poisteného z poisťovnej sumy 500.000 eur a rozdiel poisťového, ktoré by bol žalobca povinný zaplatiť z poisťovnej sumy 300.000 eur tak predstavuje sumu 2.200,31 eur. Nesprávny úradný postup colného úradu trval od 15.04.2013, kedy mal nadobudnúť účinnosť pôvodný návrh dodatku č. 16 zo dňa 22.03.2013 k poisťovnej zmluve č. 12 6 22 do dňa 17.07.2013, kedy bolo vydané osvedčenie o schválení byť ručiteľom č. 06SK580000Y000107. Z vykonaného dokazovania považoval súd nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom Colného úradu Trnava za neopodstatnený. V sporovom konaní platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností. Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie náhrady škody z nesprávneho úradného postupu Colného úradu Trnava, ktorého sa mal úrad dopustiť v colnom konaní, keď vyhotovil zmluvu o zriadení záložného práva č. 1/2013 zo dňa 02.04.2013 k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu s uvedením ako záložného veriteľa - Colný úrad Trnava, ktorý colný úrad nemá právnu subjektivitu. Predmetná zmluva o zriadení záložného práva je dvojstranným právnym úkonom. Nepochybne žalobca podal Colnému úradu Trnava návrh na zriadenie záložného práva v spojení s doplnením návrhu zo dňa 22.03.2013, v ktorom sám žiadal o možnosť zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve v prospech Colného úradu Trnava a nie Finančného riaditeľstva SR. Tiež konateľka žalobcu vo svojej výpovedi v konaní potvrdila, že sama namietala, že predmetnú zmluvu o zriadení záložného práva nemôže podpísať Colný úrad Trnava, ale Finančné riaditeľstvo SR a napriek tomu ako osoba oprávnená konať za žalobcu podpísala predmetnú zmluvu o zriadení záložného práva, teda prijala v mene žalobcu návrh na uzavretie predmetnej zmluvy. Za týchto okolností tak nie je možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že Colný úrad Trnava sa vyhotovením predmetnej zmluvy o zriadení záložného práva dopustil nesprávneho úradného postupu, keď uzavretie predmetnej zmluvy bolo výsledkom zmluvného konsenzu oboch účastníkov zmluvy a žalobca neodmietol Colným úradom Trnava predložený návrh zmluvy, hoci tak mohol urobiť, keď od počiatku mal vedomosť, že Colný úrad Trnava označený ako záložný veriteľ nemá právnu subjektivitu. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody v sume 266 eur predstavujúcej správny poplatok z návrhu na rozhodnutie o vklade do

katastra urýchlene v lehote 15 dní, súd má za to, že vznik tejto škody si zapríčinil žalobca sám, keď návrh na vklad podával s vedomím, že zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 02.04.2013, ktorej sa vklad týkal, je respektíve môže byť neplatná v dôsledku absencie právnej subjektivity záložného veriteľa. Žalobca sám z vlastnej vôle zaplatil správny poplatok z návrhu na rozhodnutie o vklad do katastra urýchlene v lehote 15 dní v sume 266 eur, keď výška správneho poplatku z návrhu na začatie konania o povolení vkladu je len 66 eur. Ďalej žalobca žiadal zaplatiť 2.200,31 eur ako rozdiel medzi poisťným zo sumy 500.000 eur a zo sumy 300.000 eur za obdobie od 20.03.2013 do 17.07.2013 v zmysle poisťnej zmluvy č. 12 6 22. Podľa tvrdení žalobcu tento mal úmysel zníženie poisťnej sumy práve zriadením colného záložného práva na nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, a to uzavretím dodatku č. 16 k poisťnej zmluve č. 12 6 22. Tvrdil, že k zníženiu poisťného mohlo dôjsť už od 20.03.2013, avšak návrh na záložné právo v prospech Colného úradu Trnava zo dňa 13.03.2013 doplnený návrhom zo dňa 22.03.2013, ktorý kompletný návrh bol colnému úradu doručený až päť dní po tom, čo žalobca predpokladal zníženie poisťného. Žiadosť o zmenu výšky zabezpečenia zo dňa 13.03.2013 zo sumy 500.000 eur na sumu 200.000 eur doručenú colnému úradu dňa 14.03.2013 zoberal žalobca žiadosťou zo dňa 11.04.2013 späť, teda nebolo o čom rozhodnúť a zmeniť výšku zabezpečenia. Žalobca podal opätovne žiadosť o zmenu zabezpečenia zo dňa 01.07.2013 zo sumy 500.000 eur na 300.000 eur, a preto opätovne nemožno dovodiť možnosť zníženia poisťného už od 20.03.2013. Žalobcovi nevznikol podaním žiadosti právny nárok na zmenu zabezpečenia zo sumy 500.000 eur na 300.000 eur, keďže o takýchto žiadostiach sa rozhoduje v riadnom colnom konaní, ktorého výsledkom je rozhodnutie o podanej žiadosti za splnenia zákonných predpokladov. Uzavretie dodatku č. 16 zo dňa 01.07.2013 k poisťnej zmluve č. 12 6 22 s účinnosťou od 17.07.2013 nebolo podmienené podaním návrhu na zriadenie colného záložného práva ani uzavretím zmluvy o zriadení záložného práva ani vydaním osvedčenia o schválení byť ručiteľom so zabezpečením pohľadávky záložným právom, dokonca ani podaním návrhu na zníženie zabezpečenia zo sumy 500.000 eur na 300.000 eur colnému úradu. Konanie o návrhu žalobcu na zriadenie colného záložného práva k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve a konanie o návrhu žalobcu na zmenu výšky zabezpečenia na sumu 300.000 eur sú dve samostatné konania a úspech v druhom konaní nemožno podmieňovať úspechom v prvom konaní, a to i za predpokladu vydania konečného rozhodnutia skôr, ako uplynie 90 dňová zákonná lehota na vydanie rozhodnutia v colnom konaní. Nepochybne Colný úrad Trnava rozhodol pozitívne o návrhu žalobcu na zmenu výšky zabezpečenia, keď dňa 12.07.2013 vydal rozhodnutie č. 9005832/1/333948/2013, ktorým vyhovel návrhu žalobcu o zmenu výšky zabezpečenia a vydal osvedčenie o schválení byť ručiteľom č. 06SK580000Y000107. Súd tak skonštatoval, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorý nesprávny úradný postup nebol v konaní preukázaný. Preto žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie prostredníctvom svojho splnomocnenca žalobca. Uviedol, že nesprávny úradný postup podľa žalobcu spočíval v uzavretí neplatnej zmluvy o zriadení záložného práva s Colným úradom Trnava. Podľa názoru súdu keďže mal žalobca vedomosť o tom, že Colný úrad Trnava nemá právnu subjektivitu, nemal predmetnú zmluvu uzavrieť. Neuviedol však, ako mal žalobca postupovať ďalej, keďže Colný úrad Trnava ako orgán verejnej moci nemienil a vlastne ani nemohol záložnú zmluvu meniť alebo upravovať, keďže uvedený úradný postup mu vyplýval z nariadenia GR CR SR č. 44/2011. Právny poriadok ani súd v rozsudku tak neuvádza odpoveď na otázku, či existuje poučovacia povinnosť občana voči štátu, ako má občan postupovať v prípade, že schválený úradný postup orgánu verejnej moci je v rozpore so zákonom a občan chce dosiahnuť vydanie ním požadovaného rozhodnutia, a orgán verejnej moci ho ubezpečuje, že jeho úradný postup je overený a jedine správny. Orgány verejnej moci majú bez ohľadu na názory účastníkov konania pred nimi vedieť, ako majú v konaniach, v ktorých vrchnostensky rozhodujú, postupovať. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že základným princípom právneho štátu je budovanie dôvery občanov v právo a inštitúcie štátu tam, kde jednotlivec koná s dôverou vo vecnú správnosť aktov štátu, či jeho postupov a zároveň s dôverou v ich súlad s právom, musí byť súčasne garantované právo na náhradu škody, pokiaľ sa ukáže, že prezumpcia správnosti či zákonnosti bola klamná. Súd odôvodňuje nesprávnosť úradného postupu konsenzom oboch účastníkov zmluvy bez toho, aby sa vysporiadal následne so zodpovednosťou toho, komu je možné pričítať zavinenie, a to i vo forme nevedomej nedbalosti na spôsobení neplatnosti právneho úkonu a povinnosti nahradiť spôsobenú škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym spôsobením neplatnosti právneho úkonu. Odôvodnenie rozsudku nie je v súlade so základnými princípmi riadneho a spravodlivého procesu, medzi ktoré náležitosti patrí aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd v rozsudku iba konštatuje, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti, a to nesprávny úradný postup bez toho, aby svoj záver riadne vecne odôvodnil. Namiesto toho hľadá spôsob, ako

nájsť dôkazy preukazujúce zavinenie na strane žalobcu. Pokiaľ sa týka škody vo výške 266 eur, čo predstavuje správny poplatok, tak z odôvodnenia vyplýva, že súd nepovažuje poplatok v sume 266 eur za odôvodnený pravdepodobne preto, že výška poplatku za nezrýchlené konanie je 66 eur, t.j. v tejto výške ako keby súd škodu pripustil a napriek tomu, že menšie je obsiahnuté vo väčšom, neuznal žalobcovi tento nárok vôbec. V tejto časti je rozhodnutie súdu nelogické. V súdnom konaní boli produkované dôkazy o faktickej previazanosti tých konaní a cieľov, ktoré chcel žalobca týmito konaniami dosiahnuť. Katastrálny úrad prerušil správne konanie o vklad záložného práva už v ten istý deň, ako bol návrh podaný. Z uvedeného je zrejmé, vysoko pravdepodobné pri normálnom chode vecí, že pokiaľ by bola záložná zmluva platná, k rozhodnutiu o povolení vkladu by prišlo v deň, kedy bolo rozhodnuté o prerušení katastrálneho konania, t.j. 02.04.2013. Pokiaľ by bolo riadne vydané rozhodnutie o zabezpečení colného dlhu, tak by Colný úrad Trnava vydal aj rozhodnutie o zabezpečení colného dlhu poistnou zmluvou a to v zmysle návrhu poistnej zmluvy č. 16, ktorú žalobca predložil do konania a ktorá by v prípade včasného vydania rozhodnutia o zabezpečení dlhu záložným právom bola uzavretá dňa 15.04.2013, odkedy by žalobca uhrádzal poistné len zo sumy 200.000 eur. Pre žalobcom uplatnenú náhradu škody je príčinou taká udalosť, ktorú si nie je možné odmyslieť (uzavretie neplatnej zmluvy) bez toho, aby nutne odpadol i sám výsledok. Nebyť neplatnej zmluvy (nesprávneho úradného postupu), nedošlo by k oneskorenému vydaniu rozhodnutia, nedošlo by ku škode. Colný úrad Trnava vedel, že platná záložná zmluva je nevyhnutnou podmienkou pre vydanie rozhodnutia o zabezpečení colného dlhu a vzhľadom na jeho povinnosť postupovať v súlade so zákonom sa žalobca úplne spofahol na jeho postup a práve preto je neplatná záložná zmluva hlavnou a rozhodujúcou príčinou, ktorá spôsobila, že nenastali včas žalobcom sledované následky včasne vydaných rozhodnutí a došlo k vzniku škody na jeho strane, preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel, a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pri uzatváraní záložnej zmluvy medzi žalobcom a Colným úradom Trnava nejde o klasický verejnoprávny vzťah, v ktorom colný úrad vystupuje vrchnostensky, ale o vzťah medzi dvoma rovnocennými, zmluvnými stranami. Zo strany colného úradu došlo k návrhu zmluvy, ktorú žalobca svojim podpisom bez akýchkoľvek námietok a výhrad prijal. Ako zdôraznil v záverečnej reči a konateľka žalobca od začiatku namietala, že záložnú zmluvu nemôže podpísať Colný úrad Trnava, ale rovnako od začiatku vedela, že takouto podpísanou zmluvou nedosiahne zamýšľaný následok, nemala ju podpisovať. Konateľka žalobcu podpisovala záložnú zmluvu s plným vedomím, že tým dôjde k jej neplatnému uzavretiu. Za takejto situácie nie je možno tvrdiť, že colný úrad sa dopustil nesprávneho úradného postupu. Pokiaľ sa týka náhrady škody vo výške 266 eur, čo je správny poplatok za zrýchlený zápis záložného práva do katastra nehnuteľností, takúto škodu si žalobca spôsobil sám. Žalobca zaplatil uvedený správny poplatok, a to aj napriek vedomosti o neplatnom uzavretí záložnej zmluvy. Aj prípadný nárok na náhradu škody vo výške 66 eur by bol tiež bezdôvodným, nakoľko by tento návrh trpel rovnakou vadou, t.j. neplatne uzavretou záložnou zmluvou. Správny poplatok za zrýchlený zápis uhradil žalobca dobrovoľne na vlastný účel, respektíve v prospech a prípadnú škodu si teda spôsobil sám a žalovaná za ňu nezodpovedá. Pokiaľ sa týka náhrady škody vo výške 2.200,31 eur, tak táto je zo strany žalobcu špekulatívne vyčíslená. Konanie o návrhu na záložné právo v prospech Colného úradu Trnava a konanie o zmene výšky zabezpečenia z poistnej zmluvy č. 12 6 22 sú dve od seba nezávisle prebiehajúce a vzájomne nepodmienené konania ukončované dvoma samostatnými rozhodnutiami. Žalobca podával návrh na záložné právo v prospech Colného úradu Trnava zároveň so žiadosťou o zmenu výšky zabezpečenia z poistnej zmluvy, t.j. bez toho, aby vedel, či budú obe konania pre neho úspešné. Úspech v jednom konaní nezaručuje automaticky úspech aj v druhom konaní, pričom v prvom konaní by mohol colný úrad rozhodnúť kladne a v druhom záporne a naopak. Túto skutočnosť žalobca zámerne opomína. Žalovaný tvrdí, že nebyť neplatne uzavretej záložnej zmluvy mohol platiť nižšie poistné už od 20.03.2013, respektíve 15.04.2013. Takéto tvrdenie je zavádzajúce, nakoľko žalobca neberie do úvahy plynutie akýchkoľvek lehôt. Colné úrady majú v zmysle Colného zákona povinnosť vydať rozhodnutie v 90-dňovej lehote od začatia konania. Vychádzajúc z uvedeného nebolo možné, aby Colný úrad Trnava rozhodol o žiadosti žalobcu do 20.03.2013. V snahe zahojiť tento rozpor predložil žalobca dodatok č. 16 zo dňa 21.03.2013, podľa ktorého malo byť znížené poistné platené odo dňa 15.04.2013. Zdôrazňuje, že dodatok č. 16 k poistnej zmluve 12 6 22 zo dňa 21.03.2013 nebol nikdy zo strany Union poisťovne, a. s. podpísaný, je neplatný a právne irelevantný. Žalovaná preto navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý

rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10C/48/2014 je určenie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 2.466,31 eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 15.02.2014 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam, a pretože zdieľa jeho právny záver, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. K odvolacím námietkam odvolací súd udáva len toľko, že súd prvého stupňa správne posúdil charakter záložnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a najskôr Colným úradom Trnava a následne Finančným riaditeľstvom SR Bratislava ako dvojstranný právny úkon, kde jedna zmluvná strana v rovnakom a rovnocennom postavení ako druhá zmluvná strana zaslala návrh zmluvy a druhá strana (žalobca) tento návrh akceptovala napriek tomu, že mala vedomosť o nedostatku procesnej spôsobilosti svojho zmluvného partnera, v dôsledku toho aj o neplatnosti záložnej zmluvy, takže nie je za takéhoto skutkového stavu možnosť konštatovať nesprávny úradný postup žalovanej. Žalobca napriek tomu, že mal vedomosť o procesnej nespôsobilosti zmluvnej strany v záložnej zmluve, zaplatil dobrovoľne z vlastnej vôle správny poplatok za urýchlený zápis záložného práva do katastra, takže nie je možné ani v tomto kroku konštatovať nesprávny úradný postup žalovanej a tým vznik škody žalobcovi. Odvolací súd nepovažoval taktiež za preukázanú skutočnosť, že nebyť neplatne uzavretej záložnej zmluvy mohol platiť nižšie poisťné už od 20.03.2013, respektíve 15.04.2013 (žiadosť o zmenu výšky zabezpečenia z poisťnej zmluvy č. 12 6 22), nakoľko colný úrad má na vydanie rozhodnutia zákonnú lehotu 90 dní, pričom žalobca podal na colnom úrade návrhy na dve konania, ktoré sú samostatné a v ktorých mohol colný úrad rozhodnúť v súlade so zákonom až po uplynutí lehoty 20.03.2013 aj 15.04.2013, takže správne súd prvého stupňa návrh žalobcu nepovažoval za vecne správny.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol s tým, že o týchto rozhodne súd prvého stupňa podľa ust. § 224 ods. 4 O.s.p.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.